

Ἀθηναίων ὡς πλησιεσέρων· μ' ὅλον τῆτο εἰς τὸν τρέχοντα πόλεμον δὲν ἐπάθητε τί κακὸν παρ' ἡμῶν, μήτε ἐκινδυνεύσατε εἰς ἕδεν· ἂν ὅμως δὲν ὑπακῆσαμεν εἰς τὰς λόγους σας εἰς τὸ νὰ ἀποσῶμεν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τῆτο δὲν ἁμαρτάνομεν. καθότι καὶ ἐκεῖνοι μᾶς ἐβοήθησαν κατὰ τῶν Θηβαίων, ὅταν ἐσεῖς δὲν ἤθέλετε· καὶ ἤρχύνθημεν νὰ φανῶμεν προδόται, καὶ μάλιστα ἐνῶ εὐεργετήθημεν πρότερον παρ' αὐτῶν, καὶ ἡμεῖς δεόμενοι βοήθειας, ἐδέξαμεν μετ' αὐτῶν συμμαχίαν· καὶ ἐντεῦθεν ἀπὴ λούσαμεν καὶ τῆς πέλεως αὐτῶν τὸ προνόμιον· διὰ τῆτο κατὰ τὸ εἶκος ἐξακολοθεύσαμεν μετὰ προθυμίας τὰς παραγγελίας αὐτῶν, ὅταν δὲ συμβαίῃ ἁμάρτημά τι ἐνθα σεῖς οἱ ἡγεμόνες ἐκάτεροι φέρετε τὰς συμμαχίας σας, εἰς αὐτὸ βέβαια δὲν ἐνέχονται οἱ ἐπόμενοι, ἀλλ' ἐσεῖς οἱ ὀδηγῶντες αὐτὰς ἐπὶ τὰ μὴ προσήκοντα.

vs. Οἱ δὲ Θηβαῖοι καὶ πρότερον εἰς ἄλλα πολλὰ μᾶς ἠδίκησαν, καὶ νῦν τέλος πάντων εἰς αὐτὰ τὰ ὀρώμενα, διὰ τὰ ὅποια καὶ τρέχομεν ἤδη τὸν ἔσχατον κίνδυνον. ἐπειδὴ, ἀφ' ἧ αὐτοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐν καιρῷ εἰρήνης μετ' ὀπλων, καὶ μάλιστα εἰς ἑορτασίμους ἡμέρας, τὰς ἐκδικήσαμεν δικαίως κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐπικρατῆντα παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τὸ νὰ ἐκδικῆται ἕκαστος δηλονότι τὸν ἐφορμῶντα ἐχθρικῶς κατ' αὐτῆ· καὶ νῦν πάλιν κινδυνεύομεν παραλόγως ἐξ αἰτίας αὐτῶν· ἐπειδὴ ἂν ἐσεῖς θεωρήσητε τὴν κρίσιν αὐτὴν, καθὼς

ἡγούμενοι αὐτῶν, ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν πρὸς τὰ αἰσχρὰ τῶν ἔργων κελευόντων ἵνα τὸ ἔγκλημα κείνεται.

(10) Τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ἔγνεσε] συνεπίσταθε ἑαυτοῖς, ὅσα πεπόνθαμεν, δι' ἧ καὶ εἰς τὸν ἔσχατον τῆτον ἠκομεν κίνδυνον· (12) ἐνσπονδαῖς] ὄρα. ξυγ. β'. δ. β'. (13) κατὰ τὸν πᾶσι (ἐμόνον Ἑλλησι ἀλλὰ καὶ Βαεβάρσι καὶ Θηραῖσι, καὶ ὡς εἶπεν ζωῦφίοις.) ἐνυπάρχοντα

ἰσὶμῶ ὑμῶν τε καὶ ἐκείνων πολέμῳ τὸ δίκαιον λήψετε,
 τοῦ μὲν ὄρθου φανεῖται ἐκ ἀληθείας κριταὶ ὄντες, τὸ δὲ
 ζυμφῆρον μᾶλλον θεραπεύοντες. καίτοι εἰ νῦν ὑμῖν ὠφέ-
 λιμοὶ δοκῶσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἑλληνας μᾶλλον
 τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. νῦν μὲν γὰρ ἑτέροις ὑ- 5
 μεῖς ἐπέρχετε δεινοὶ ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε πᾶσι
 δουλείαν ἐπέφερεν ὁ Βάρβαρος, οἶδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν. καὶ
 δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἀμαρτίας (εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι) ἀν-
 τιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω
 εὐρύσετε, καὶ ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ 10
 ἀρετὴν τῆς ἑέρξης δυνάμει ἀντιτάξασθαι. ἐπηνοῦντό τε
 μᾶλλον οἱ μὴ τὰ ζυμφορα πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφα-
 λεια πράσσοντες, ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων
 τὰ βέλτερα. ὧν ἡμεῖς γενόμενοι, καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ
 πρῶτα, νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν μὴ διαφθαρέωμεν, 15
 Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ κερδαλέως. καίτοι
 καὶ τὰ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν ὁμοίως φαίνεσθαι γιγνώσκον-
 τας,

νόμον, τὸ ἀμύνεσθαι δηλονότι τὸν ἐπερχόμενον πολέμιον μὴ ἀδικόν.
 εἶναι· (1) πολέμῳ] ἀντὶ ἐν τῷ πολέμῳ· εἰ γὰρ φησὶ τῷ ἐν τῷ
 παρόντι πολέμῳ χρησίμῳ ὄντι ἡμῖν τε καὶ Θεβαίοις κρινεῖτε τὸ δίκαιον,
 τῆς ἑστ' ἔστι καθ' ὃ ὑμῖν τε καὶ ἐκείνοις συμφέρει, ἀδίκως κρινεῖτε·
 (4) καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἑλληνας] τῆς Ἀθηναίους ἐνταῦθα
 αἰνίττεται· (5) ὅτε ἐν μείζονι ἦτε κινδύνῳ] πότερον, τὰ κατὰ τὴν
 Ἰθώμην αἰνίττεται, ἢ τὰ Μηδικὰ; τὸ δεύτερον ἄμεινον, ὡς ἐκ τῶν
 ἐπομένων εἰκάσαι (11) ἐπηνοῦντο] ὡσεὶ ἔλεγεν ἡμεῖς τε καὶ Ἀθη-
 ναῖοι ἀπολέσαντες τὰς ἑαυτῶν πόλεις ἐπὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθε-
 ρίας, παραχωρήσαντες πρὸς τὴν ἔφοδον τῆς Βαρβάρου, ἐπαίνου ἠξιώ-
 θημεν τῆς μεγίστης· οἱ δὲ Θεβαῖοι προσχωρήσαντες τῷ Βαρβάρῳ ἐπὶ
 τῷ ἰδίῳ αὐτοῖς ζυμφῆροντι, ἵνα τὴν ἑαυτῶν πόλιν ἀσφαλῶς οἰκῶσιν,
 κακοὶ, καὶ τῆς Ἑλλάδος προδόται ὡς εἰκὸς ἐνομιάθησαν· (14) ὧν ἡμεῖς

ὧς συμφέρει καὶ εἰς ἑσᾶς καὶ εἰς τὰς Θηβαίους ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, θέλετε δείξῃ, ὅτι καταφρονεῖτε τὸ δίκαιον, καὶ ἀκολουθεῖτε τὸ συμφέρον σας περισσότερο· μὲν ὅλον ὅτι ἂν αὐτοὶ φτίνωνται, ὅτι σᾶς ἀφελῶσιν ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, σᾶς ἀφελήσασιν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολὺ περισσότερο, ὅταν ἐφθάσατε τότε εἰς μεγαλύτερον κίνδυνον· καθότι, νῦν μὲν στρατεύοντες προξενεῖτε φόβον εἰς ἄλλους· τότε δὲ, ὅταν ὁ Πέρσης ἦλθεν, ἐπιφέρων δαλείαν εἰς ὅλον τῶν Ἑλλήνων τὸ ἔθνος, οἱ Θηβαῖοι ἦσαν σύμμαχοι μετ' αὐτῶ· καὶ δίκαιον εἶναι καὶ ἂν ἡμάρτομεν ἐν τῷ παρόντι κατάτι, νὰ ἀντιμετρηθῇ ἀντὶ τέττε ἢ τότε προδυμία ἡμῶν, τὴν ὁποίαν θέλετε εὐρη μεγαλύτεραν ἀπὸ τὸ παρόν μας ἀμάρτημα· καὶ μάλιστα ἐν τοιούτῳ καιρῷ, καθ' ὃν ἐδυσκολεύοντο οἱ Ἕλληνες νὰ ἀντιτάξωσι τὴν ἑαυτῶν ἀνδρίαν ἐναντίον τῆς τοσαύτης δυνάμεως τῶν Βαρβάρων· καὶ ἐν ᾧ ἐξεφανώοντο μὲ ἐπαίνους, ὅχι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐφρόντιζον νὰ ἀσφαλίσθωσιν εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν Βαρβάρων κατὰ τὸ ἑαυτῶν συμφέρον, ἀλλ' ὅσοι ἐτόλμησαν νὰ τρέξωσιν τῆς ἀρετῆς τὰς κινδύνους κατὰ τὰ συμφέροντα εἰς ὅλους τὰς Ἕλληνας· ἐξ ὧν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐτιμήθημεν μάλιστα εἰς τὰς πρῶ-

γενόμενοι] ταύτης φησὶ τῆς βελτίστης μοίρας καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς τότε μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, κατὰ τὸ δίκαιον, εἰ μὴν δὲ κατὰ τῷ ἴδιῳ ἡμῶν συμφέρον, συνεπιτιθέμενοι τῷ Βαρβάρῳ, τὴν συμμαχίαν τηρήσαντες σταθεροῦς· ἀλλὰ δέδμεν γὰρ μὴ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἀρεταῖς ἀπολώμεθα, τὰ δίκαια αὐτοῖς πρὸ τῶν συμφερόντων τιμήσαντες· δίκαιον μὲν γὰρ μὴ προδῆναι ἦν Ἀθηναίους· συμφέρον δὲ ὑμῶν κελυσάντων ἀκέρειν· (16) καίτοι χρὴ ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν γινώσκοντας] εἰδὲ φησὶν ἀκριβέστερον καὶ μετ' ἐπιστάσις σκοπήσητε, ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν κρίνοντες, καὶ φίλοι, καὶ πολέμιοι οἱ κρινόμενοι ὧσιν, εὐρήσετε, ὅτι καὶ συμφερόντως εἰλόμεθα Ἀθηναίους· ἐν γὰρ τὸ συμφέρον μετ' ἀρετῆς ἐστὶ τὸ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν συμμάχων, ὑφ' ὧν

ἡτας, καὶ τὸ συμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι ἢ τῶν συμμά-
 χων τοῖς ἀγαθοῖς, ὅταν αἰεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀ-
 ρετῆς ἔχωσι, καὶ τὸ παραυτίκα πρὸς ἡμῖν ὠφέλιμον καθι-
 σθῆται.

νζ. Ἡ Προσκέψασθε, ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολ- 5
 λοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζετε· εἰ δὲ περὶ ἡ-
 μῶν γνώσευθε μὴ τὰ εἰκότα (ὃ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν
 δίκην τήνδε, ἐπαινέμενοι δὲ περὶ ἐδ' ἡμῶν μεμπτῶν) ὁ-
 ρᾶτε ὅπως μὴ ἐκ ἀποδέξωνται, ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι,
 αὐτοὺς ἀμείνεις ὄντας, ἀπρεπές τι ἐπιγνώσασθαι, ἐδὲ πρὸς 10
 ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς
 Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. δεινὴν δὲ δόξει εἶναι Πλάταιαν Λα-
 κεδαιμονίους πορθεῖν καὶ τοὺς μὲν πατέρας ἀναγράψαι
 ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι' ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑ-
 μᾶς δὲ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνικῆ πανοικησίας διὰ Θη- 15
 βαίως ἐξαλειψαί· ἐς τῆτο γὰρ δὴ συμφορᾶς προκεχω-
 ρήκαμεν, οὔτινες Μήδων τε κρατησάντων ἀπολλύμεθα,

ἢ
 ὧν εὐτίς ποτ' ἔπαθεν, τὴν χάριν βεβαίαν ἀπομετρεῖν, τὴν συμμα-
 χίαν ἀσφαλῶς σῶζειν, ἐν κινδύνῳ, εἴποτε τύχοι, ἀντεπικυρεῖν,
 κἀντεῦθεν, εἴτι δέοι, ἀντωφελεῖσθαι· καὶ ταῦτα μὲν ἔτι ἂν ἔχοι·
 ὁ δὲ Συγγραφεὺς συνεισκότασε τὰ τῆ λόγῳ ἀτάκτῳ συνηθῆκη τῶν
 ἑνομάτων καὶ τῶν προσώπων· τὰ μὲν γὰρ ἠγόμενα ἐπὶ τρίτῃ πρῶ-
 σῶς τε δείκνυται ἀορίσως, τὰ δὲ ἐκόμενα ἐπὶ τὸ πρῶτον προσδιορί-
 σασ μετεσχημάτισεν, ὅπερ ἐξομαλίσειαν ἄντις ἔτω· καὶ τὸ συμφέ-
 ρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι, ἢ ὅταν τοῖς ἀγαθοῖς τῶν συμμάχων αἰεὶ
 τὴν τῆς ἀρετῆς χάριν βέβαιον παρέχωμεν, καὶ ἐν ταύτῳ τὸ παραυ-
 τίκα ἡμῖν ὠφέλιμον καθιστῶμεν.

(5) Τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων] τῆς Ἀθηναίων ἔοικεν ἐξαιρεῖν·
 (8) ἐπαινέμενοι δὲ περὶ ἐδ' ἡμῶν μεμπτῶν] ὑμεῖς, φησὶ, κρινεῖτε
 οἱ ἐν ὡδῇ μετὰ γενόμενοι, περὶ ἡμῶν τῶν Πλαταιέων ἀνοθεῖν ἀν-
 δρῶν ἀγαθῶν γενομένων· καὶ διὰ τῆτο περιήξει ἡ φήμη τῆς
 κρίσεως πανταχῇ, τὴν ἀρετὴν ὑμῶν εἰ τὰ δίκαια κρινεῖτε, διακηρύ-
 ξε-

πρώτας τιμὰς νῦν δ' ὅμως φοβέμεθα νὰ μὴν ἀπολεσθῶμεν διὰ τὰς αὐτὰς ἀρετὰς, ἐπειδὴ ἐπροτιμήσαμεν τῶν Ἀθηναίων τὴν συμμαχίαν μᾶλλον κατὰ τὸ δίκαιον παρὰ τὴν ὑμετέραν κατὰ τὸ συμφέρον ἡμῖν· μ' ὅλον ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν τὴν αὐτὴν κρίσιν περὶ τῶν ἰδίων πραγμάτων, καὶ συμφέρον νὰ μὴ σοχαζώμεθα ἄλλο, παρὰ τὸ νὰ φυλάττωμεν σαθερῶς πάντοτε τὴν χάριν εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ἀνδρείων συμμάχων μας, καὶ ἐν ταύτῳ, χρείας τυχεύσης, νὰ ὠφελώμεθα.

νζ'. Στοχασθῆτε πρὸς τέτοις καὶ τέτο, ὅτι σεῖς δίδετε τὴν σήμερον εἰς τὸ περισσότερον μέρος τῶν Ἑλλήνων τῆς ἀρετῆς τὸ παράδειγμα· καὶ ἐπειδὴ ἡ κρίσις αὕτη δὲν θέλει μείνῃ ἀνήκευτος, καθότι θέλῃσι τὴν κρίσιν οἱ ἐπαινετοὶ Λακεδαιμόνες περὶ ἀνδρῶν γενναίων ἡμῶν τῶν Πλαταιέων· ὅθεν ἂν αὕτη δὲν γένη δίκαια, προσέχετε νὰ μὴ μεμψῶσι τὴν πράξιν ταύτην οἱ Ἕλληνες, τὸ νὰ ἀποφασίσῃτε ἐσεῖς οἱ ἄριστοι Λακεδαιμόνες ἀδίκως τι κατ' ἡμῶν τῶν γενναίων, καὶ νὰ λάβῃτε λάφυρα ἀφ' ἡμῶν, οἵτινες εὐεργετήσαμεν τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ τὰ ἀφιερῶσιν εἰς τὰ ἄλλα κοινὰ ἀπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἀφιερῶματα! καθότι τέτο θέλει φανῆ βέβαια μία μεγάλη ἀδικία τὸ νὰ πορθῆσιν τὴν Πλάταιαν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ οἱ μὲν πατέρες

ρες

ξισσα· εἰδέγε καταψηφίσθητε ἡμῶν θάνατον, τὴν κακίαν· (9) ὅπως μὴ ἐκ ἀποδέξωνται] οἱ Ἕλληνες δηλονότι, οἷς ἐστὶ παράδειγμα ἀρετῆς· ὁρᾶτε, φησὶ, μὴ ἐκ ἐγκρίνωσιν οἱ Ἕλληνες, ἀ ἱμεῖς ἄριστοι ὄντες περὶ ἀνδρῶν γενναίων ἀδίκως ψηφισθῆτε, μηδ' ἀποδέξωνται, ἀ ἂν ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ὑμετέρων κτημάτων λαβόντες, εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς ἀναθήσεσθε ἱερόν· (13) ἀναγράψαι εἰς τὴν τρίποδα] ὄρα ξυγα. α'. δ. ελβ'. (17) Μήδων κρατησάντων ἀπολλύμεθα] τέτο μὲν ὑποθετικῶς διηρημένους ἄλλοι, εἰ δηλονότι ἐκράτην οἱ Μῆδοι, ἡμεῖς ἀπολλύμεσ' ἂν· ἔμοιγε δ' εἶδοξεν ἔτω διαλύσαι τὸ μετοχικόν, καὶ ὅτε οἱ Μῆδοι τῆς χώρας καὶ πόλεως ἡμῶν ἐκράτησαν, διεφθάρημεν,

ἢ ἔν νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν φιλτάτοις Θηβαίων ἠσώμεθα,
 ἢ δύο ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μὲν, τὴν
 πόλιν εἰ μὴ παρεδόμεν, λιμῶ διαφθαρήναι, νῦν δὲ, Σα-
 γνάτου δίκη κρίνεσθαι. καὶ περιώσμεθα ἐκ πάντων Πλα- 5
 ταιῆς, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἔρη-
 μοι καὶ ἀτιμώρητοι. καὶ οὔτε τῶν τότε συμμάχων ὠφελει-
 οῦδεις, ὑμεῖς τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἡμῶν ἐλπίς, δε-
 διμεν μὴ εἰ βέβαιοι ἦτε.

νή. Καίτοι ἀξιῶμεν γε καὶ θεῶν ἕνεκα τῶν συμμαχι- 10
 κῶν ποτὲ γενομένων, καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς εἰς τὰς Ἕλλη-
 νας, γναμφοῦναι ὑμᾶς, καὶ μεταγνώσασθαι, εἴτι ὑπὸ Θη-
 βαίων ἐπέσθητε τὴν τε δωρεὰν ἀνταπαιτήσασθαι, αὐτὰς
 ἢ μὴ

τὴν τε χώραν δηωθέντες, ἢ τὴν πόλιν κατασκαφέντες· καὶ νῦν αὖ-
 θις παρ' ὑμῶν ἦττες Θηβαίων ἐν ταῖς εὐνοίαις ἐσμεν, οἱ πρὶν φιλ-
 τατοὶ ὄντες· ὅτι δὲ οἱ Μῆδοι κατέσκαψαν Πλαταιίαν Ἡρόδοτος
 λέγει· τὸ δὲ Ἀπολλύμεθα ὄφειλεν εἶναι ἀπολώλαμεν· ἀλλ' ἐν ἰσοτέ-
 λευτον τῷ, ἠσώμεθα ἢ, ὅπερ, ἔμοιγε δοκεῖ, πολλαχῶς περὶ
 τοῦ ἐπιείσαστο Θουκυδίδης, ὁ ἀντιχρονισμὸς παρεξέφευκεν.

(10) Τῶν συμμαχικῶν ποτὲ γενομένων] ἐν τῇ κατὰ τῶν Μήδων
 νήκῃ· ὁ γὰρ Πausanias ἐπικαλεσάμενος τὰς θεὰς εἰς βοήθειαν τὰς
 τὴν Πλαταιίδα γῆν ἔχοντας, ἐνίκησε τὰς Μήδας· ὅρα Ἀνάχ. βιβλ.
 α'. καὶ ξυγ. β'. §. οα'· (13) τὴν τε δωρεὰν ἀνταπαιτήσασθαι· ἀσαφὲς καὶ
 τὰ τὸ χωρίον διὰ τὸ ἀπαρέμφατον τῶν προσώπων· πότερον γὰρ
 οἱ Πλαταιεῖς ἀνταπαιτήσασθαι παρὰ τῶν Λακεδαιμόνιων τὴν δωρεὰν,
 ἢ ποτὲ ἀρετῆς εἰδείξασθαι εἰς τὰς Ἕλληνας; ἢ οἱ Λακεδαιμόνιοι; τὸ
 μὲν πρῶτον ἀσύντακτον, καὶ συνάδη πῶς τῇ ἐννοίᾳ· ὄφειλε γὰρ
 εἰπεῖν ἀνταπαιτῆμεν, κατὰ τὸ Ἀξιῶμεν· εἶδ' αὖ τὸ δεύτερον· παρὰ
 τίνων ἀνταπαιτήσασθαι τὴν δωρεὰν; παρὰ τῶν Θηβαίων; ἢ τίνων δω-
 ρεάν; ἢ αὖ πάλιν τὸ αὐτὰς, τίνων εἰσάγει; τὰς Πλαταιεῖς, ἢ ἢ
 ἢ καὶ γ' τῶν κτείνων; ἢ τῶν Θηβαίων; ἢ αὖθις τὰς Λακεδαιμόνας; ἢ ἢ
 κμ.

ῥέεσθαι νὰ ἐπιγράψωσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν λόγῳ τῆς ἀρετῆς ἐπάνω εἰς τὸν τρίποδον τὸν ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἀφιερωθέντα εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερόν τῃ Ἀπόλλωνος, σεῖς δὲ ἐξ ἐναντίας νὰ τὴν ἐξαλείψητε ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος ὀλίκληρον, χαριζόμενοι τοῖς Θηβαίοις· ἐπειδὴ εἰς τοσαύτην δυσυχίαν ἐφθάσαμεν, ὥστε καὶ τότε κυριεύσαντες οἱ Πέρσαι τὴν πόλιν μας τὴν διέφθειραν, καὶ νῦν ἔσεσθε οἱ πρότερον φίλτατοι, ἀγαπᾶτε περισσότερο τὰς Θηβαίους. καὶ ἐτρέξαμεν ἤδη δύο κινδύνους μεγαλωτάτους, τότε μὲν τῆς λιμοκτοίας, ἂν δὲν ἐπαρδιδομεν τὴν πόλιν ἡμῶν εἰς ἐκείνους, νῦν δὲ νὰ ἀποσπισθῶμεν εἰς θάνατον· καὶ μόνοι ἐκ πάντων παραβλεπόμεθα παρὰ πάντων, ἔρημοι ὄντες καὶ ἀβοήθητοι πανταχόθεν, ἐκεῖνοι οἱ Πλαταιεῖς δηλαδή, οἱ ὁποῖοι ἐδείξαμεν προθυμίαν εἰς τὰς Ἑλληνας ὑπὲρ δύναμιν, καὶ ἔδειξεν ἀπὸ τῆς τότε συμμάχους δὲν συντρέχει ἐν τῷ παρόντι εἰς τὴν ἀνάγκην μας, ἀλλὰ καὶ σεῖς ἡ μόνη ἡμῶν ἐλπίς, φοβόμεθα μήπως καὶ εἶσε ὑποπτοι.

νῆ. Μὴ ὅλον τῆτο σᾶς ἐξαρκίζομεν εἰς τὸ ὄνομα τῶν θεῶν, ὅσοι ποτὲ συνεμάχησαν μεθ' ἡμῶν, καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν, τὴν ὁποῖαν ἐδείξαμεν εἰς τῶν Ἑλλήνων τὴν ἐλευθερίαν, νὰ κλίνητε εἰς τὰς λόγους ἡμῶν, καὶ νὰ ἀφήσητε τὸ πάθος τὸ ὁποῖον πᾶς ἐ-
 γέσ-

ἀμρότερα ἐκ αὐτῆς κτείνειν; εἴη δ' ἔν εἰπεῖν ἐκ τῶν ἐνόητων τὸ παριστάμενον, ὅτι οἱ μὲν Λακεδαιμόνες ἐπειθήσαν (ἐξ ὑποθέσεως) πρότερον παρὰ τῶν Θηβαίων κτείνειν τὰς Πλαταιεῖς (καὶ τῆτο ἂν εἴη χάρις Λακεδαιμονίων πρὸς τὰς Θηβαίους ὑπεσχημένη) ἀξίῃσι δὲ νῦν οἱ Πλαταιεῖς ἵνα μεταγνώσῃ τῆς ὑποσχέσεως; ἢς ὑπεσχέθησαν Θηβαίοις φονεῦσαι τὰς Πλαταιεῖς· καὶ ἵνα ἀνταπαιτήσωσι τὴν δωρεάν (τὴν χάριν, τῆτο γὰρ ἦν δωρεὰ, ἢν σφίσιν αὐτοῖς οἱ Θηβαῖοι φθάσαντες ἤτησαν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων) ἵνα μὴ κτείνωσιν οἱ Θηβαῖοι τὰς Πλαταιεῖς, ἔς καὶ πρέπει τοῖς Λακεδαιμονίοις κτείνειν·
 ἔρα

ἢ μὴ κτείνειν, οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει σώφρονά τε ἀντὶ αἰχρᾶς
 ἢ κομίσασθαι χάριν, ἢ μὴ ἡδονὴν δόντες ἄλλοις, κακίαν
 ἢ αὐτὸς ἀντιλαβεῖν. βραχὺ γὰρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφ-
 ἢ ρεῖται, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκειαν αὐτῆ ἀφανίσαι. ἔκ ἐχθρῶς
 ἢ γὰρ ἡμᾶς εἰκότως τιμωρήσαθε, ἀλλ' εὖνεσ, κατ' ἀνά- 5
 ἢ γκην πολεμήσαντας. ὥσε ἢ τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιῆν-
 ἢ τεσ, ὅσια ἂν δικάζοιτε, ἢ προνοῶντες ὅτι ἐκόντας τε ἐ-
 ἢ λάβετε, ἢ χεῖρας προῖσχομένους (ὁ δὲ νόμος τοῖς "Ελ-
 ἢ λησι μὴ κτείνειν τέτθς) ἔτι δὲ ἢ εὐεργέτας γεγενημέ-
 νους διαπαντός. ἀποβλέψατε γὰρ εἰς πατέρων τῶν ὑμετέ- 10
 ἢ ρων θήκας, εἰς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων, ἢ ταφέντας
 ἢ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ, ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἕκασον δημοσίᾳ ἐ-
 ἢ σθήμασί τε ἢ τοῖς ἄλλοις νομίμοις. ὅσα τε ἢ γῆ ἡμῶν
 ἢ ἀνεδίδεω ὠραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὖνοι
 ἢ μὲν ἐκ Φιλίας χώρας, ζύμμαχοι δὲ ὁμαίχοις ποτὲ γε- 15
 ἢ νομένοισι. ὧν ὑμεῖς τῆναντίον ἂν δράσαιτε, μὴ ὀρθῶς γνόν-
 ἢ τεσ. σκέψαθε δὲ Πausανίας μὲν γὰρ ἔθαπτεν αὐτῆς,
 ἢ νομίζων ἐν γῆ τε Φιλίᾳ τιθέναι ἢ πρὸ ἀνδράσι τοιέτοις·
 ἢ ὑμεῖς δὲ, εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς, ἢ χώραν τὴν Πλαταίδα

ἢ ΘΥ-

ὅρα καὶ τοῖς ἐξῆς. δ. εἴ. ἀνταπόδοτε γὰρ, φασί, χάριν, ὧν πρό-
 θυμοι γεγενημέθα (6) ὥσε ὅσια ἂν δικάζοιτε] εἶτό, ἢ τὸ, ἢ τὸ
 ποιήσατε (10) διαπαντός] ἔντε τοῖς Μηδικοῖς ἢ ἰδίᾳ ὑμῖν κατὰ τῶν
 ἐν Ἰθάκῃ ἀποσάντων Ἑλῶτων· (12) κατὰ ἔτος ἕκασον δημοσί· ὅρα
 Ἡρόδοτος λέγει· (13) ἐσθήμασί τε ἀπὸ τῆ Ἑσθῆς, Ἑσθησις (τοιῖ-
 τον ἢ τὸ ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ ἀδόμενον, τὸ Ἑσθησεσιν ἀσραπτέσαις,
 ὅπερ φθᾶς τις ἀγνοίᾳ διωρθώσατο, Ἑσθῆσι γράψας ἀντὶ τῆ Ἑσθη-
 σεσι) ἢ Ἑσθημα· οἱ Ἑσθητες ἐτίμουν τῆς τεθνεῶτας ὑφάσμασι
 διαφόροις, ἢ ἐνδύμασι, ἢ ἄλλοις πολυτελέσι, πάντα καίοντες ἐπὶ τῶν
 τάφων αὐτῶν· εἰς ἢ Ῥωμαῖοι ὑπερον ἐμιμήσαντο· (14) εὖνοι μὲν ὄν-
 τεσ, ἢ προσεφέρομεν κῦτοῖς τιμὰς ἐκ Φιλίας χώρας ἡμῶν αὐτῶν, ζύμ-

θέσπειραν καθ' ἡμῶν οἱ Θηβαῖοι· καὶ νὰ ζητήσητε παρ' αὐτῶν χάριν ἐξ ἐναντίας, τὸ νὰ μὴν ζητῶσι τὸν θάνατον ἐκείνων, τῆς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ φονεύσητε· καὶ ἐντεῦθεν νὰ λάβητε ἕνα ἔπαινον παρὰ πάντων ἀντὶ τῆς αἰσχρᾶς τῶν Θηβαίων εὐχαριστίας, καὶ ἐχὶ ψόγον κακίας ἀντὶ τῆς ἡδονῆς καὶ χάριτος πρὸς αὐτὰς· ἐπειδὴ τὸ νὰ καταδικάσητε τὰ σώματά μας εἰς θάνατον εἶναι εὐκολώτατον πρᾶγμα· τὸ νὰ ἐξαλειψήτε ὅμως τὸν μῶμον τῆς πράξεως, τῆτο εἶναι ἀπὸ τὰ δυσκολώτατα· καθότι αὕτη ἢ πρὸς ἡμᾶς τιμωρία δὲν γίνεται πρὸς ἐχθρὸς, ἀλλὰ πρὸς εὐνους καὶ φίλους, ἐξ ἀνάγκης καὶ ἀκυσίως καθισαμένους εἰς πόλεμον· ὡσεὶ δικαία κρίσις θέλει γένη περὶ ἡμῶν, ἂν δὲν καταδικάσητε τὰ σώματά μας εἰς θάνατον, ἐν θυμῶν, ὅτι παρεδόθημεν εἰς τὴν ὑμετέραν διάκρισιν, ἐκτείνοντες χεῖρας ἰκέτιδας· εἰς τῆς ὁποίας τῶν Ἑλλήνων ὁ νόμος ἐμποδίζει τὸν φόνον· καὶ πρὸς τέτοις ἐσάθημεν ἐξ ἀρχῆς εὐεργέται· ἴδὲ οἱ τάφοι τῶν προπατόρων σας, οἱ ὅποιοι φονευθέντες εἰς τὸν πόλεμον τῶν Περσῶν, ἐνεταφιάσθησαν ἐπάνω εἰς τὴν χώραν ἡμῶν· ἴδετε πόσας τιμὰς ἀποδίδομεν εἰς αὐτὰς δημοσίᾳ καθ' ἕκαστον ἔτος μὲ ἐνδύματα καὶ μὲ ἄλλα πράγματα νόμιμα, προσφέροντες αὐτοῖς ἀπαρχὰς ἀπὸ πάντων τῶν καρπῶν, ὅσοι γίνονται προϊόντα τῆς χώρας μας· ὡς μὲν εὐνοὶ, προσφέρομεν εἰς αὐτὰς ἀπὸ γῆν Φιλικὴν, ὡς δὲ σύμμαχοι, ἐπειδὴ συνεσράτευσαν μεθ' ἡμῶν ἐναντίον τῶν Μήδων· τῶν ὁποίων δικαιωμάτων καὶ τιμῶν, ἐσεῖς θέλετε κάμη ὕλον τὸ ἐναντίον, εἰάν κρίνητε τι ἀδίκως περὶ ἡμῶν· καὶ σοχασθῆτε καὶ ἔτως, ὁ μὲν Πausanίας εὐρήκεν εὐλογον νὰ τῆς θάψῃ αὐτῆ, σοχαζόμενος, ὅτι τῆς ἐμπιστεύει εἰς μίαν γῆν Φιλικὴν, καὶ μεταξὺ ἀνδρῶν εὐεργετῶν ὡς πρὸς πάντας τῆς Ἑλληνίας· ἐσεῖς ὅμως ἂν μᾶς φονεύσητε, καὶ δώσητε τὴν γῆν τῶν Πλαταιέων εἰς τῆς Θηβαίους τῆς ἐχθρῆς τῶν πατέρων σας, τί ἄλλο θέλετε κάμη ἐξω ἀπὸ τοῦ

„Θηβαίδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμῖα τε καὶ παρὰ
 „τοῖς αὐθένταις πατέρας τὰς ὑμετέρας καὶ ξυγγενεῖς ἀτί-
 „μους γερῶν ὧν νῦν ἴσχυσι, καταλείψετε; πρὸς δὲ, καὶ
 „γῆν, ἐν ἣ ἠλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες, δαλώσετε; ἱερὰ
 „τε θεῶν, οἷς εὐξάμενοι Μήδων ἐκράτησαν, ἐρημῶτε, καὶ 5
 „δυσίας τὰς πατρίδας τῶν ἐσσαμένων καὶ κτισάντων ἀφαι-
 „ρήσευθε;

19. „Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τά-
 „δε, ἔτε ἐς τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τὰς προ-
 „γόνους ἀμαρτάνειν, ἔτε ἡμᾶς τὰς εὐεργέτας, ἀλλοτρίας 10
 „ἐνεκα ἔχθρας, μὴ αὐτὰς ἀδικηθέντας, διαφθεῖραι φεί-
 „σασθαι ἐκ καὶ ἐπικλασθῆναι τῆ γνώμη, οἴκτον σώφρονα λα-
 „βόντας· μὴ ὧν πεισόμεθα μόνον δεινότητα κατανοῶντας,
 „ἀλλ' οἷοί τε ἂν ὄντες πάσοιμεν, καὶ ὡς ἀσάδμητον τὸ τῆς

καὶ ξυμ-

μαχοὶ δ' αὖθις ὄντες, προσεφέρομεν αὐτοῖς, ὡς ἐν τῷ κατὰ Μήδων
 πολέμῳ ἡμῖν ξυσατεύσασιν· (2) αὐθένταις] παρὰ τοῖς φονεῦσι Θη-
 βαίοις, σημαίνει δὲ κυρίως τὸ Αὐθέντης τὸν αὐτόχειρα· ὁ δὲ, τοῖς
 Θηβαίοις προσηρημόσατο, ὡς τὰς ὁμογενεῖς αὐτόθεν προδῆσιν ἐν
 τῇ τῶν Μήδων ἐφόδῳ· ἐστὶ δὲ ῥῆμα τὸ φένω· (ἐκ τῆς δὲ παράγε-
 ται τὸ φονεύω) ὅθεν καὶ φόνος, ὡς ἀπὸ τῆ λέγω λόγος· ἀφαιρέσει
 δὲ τῆ κατάρχοντος, καὶ τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς τῆς γίνεται Ἐν τῆς·
 ὁ συντεθέν αὖθις τῷ Αὐτός, γέγονεν Αὐτοέντης, κἀντεῦθεν αὐ-
 θέντης, τραπέντος τῆ ψιλῆ εἰς δασὺ διὰ τὸ ἐπόμενον δασὺ πνεῦμα·
 (6) τῶν ἐσσαμένων· τῶν ἐνδυσάντων, περιβαλόντων, εἴτ' ἐν ἰδρυ-
 σάντων· ἀπὸ τῆ Ἐνω τὸ Ἐνδύω γίνεται ἐννυμι, καὶ ἐντεῦθεν ἡ μετα-
 χῆ ἔμειος καὶ ἐσσάμενος.

(10) Ἀλλοτρίας ἐνεκα ἔχθρας] ποτέρας; ἢ ἔσχον πρὸς Ἀθη-
 ναίους Λακεδαιμόνιοι; ἢ ἢ ἔσχον Θηβαῖοι πρὸς Πλαταιεῖς; αἰετῆ,
 ὁ ἂν βέλῃ· ἀμεινον δέπως τὸ δεύτερον· (13) μὴ ὧν πεισόμεθα μόνον
 δεινότητα κατανοῶντας] ὦ! πόσον διώκει τὰ συνώνυμα ὁ ἡμέτε-
 ρος ξυγγραφεὺς, ἐπίτηδες ἐμοὶ δοκεῖν τῆτα ποιῶν, ἵνα τοῖς ἐντυγ-
 χά-

να σερήσητε τὰς πατέρας ἔ συγγενεῖς σας ἀπὸ τὰς δωρεὰς, τὰς ὁποίας ἀπελάμβανον παρ' ἡμῶν, παραδίδοντές τις εἰς πολεμίας, ἃ ὅποιοι τὰς ὑσέρησαν ποτε ἔ αὐτῆς τῆς ζωῆς; ἔ τι ἄλλο θέλετε κάμη ἔξω ἀπὸ τὸ να παραδώσητε εἰς δουλείαν τὸ ἐλεύθερον ἔδαφος ταύτης τῆς χώρας, ἐν ᾧ ἐλευθερώθησαν τότε οἱ Ἑλληνας, ἔ ἀπὸ τὸ να ἐρημώσητε τὰ ἱερά, ἐν οἷς οἱ Ἑλληνας προσευξάμενοι, ἐνίκησαν τὰς βαρβάρους, ἔ ἀπὸ τὸ να σερήσητε τὰς θυσίας τῆς πατρίδος ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τὰ ἔκτισαν;

νδ. Δὲν ἀνήκεσι ταῦτα εἰς τὴν ἡμετέραν δόξαν, ᾧ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, μήτε εἰς τὰ κοινὰ ἔθιμα τῶν Ἑλλήνων, ἔ εἰς τὰς ἡμετέρας προγόνους να σφάλητε, μήτε ἡμᾶς τὰς εὐεργέτας σας να φονεύσητε, διὰ να εὐχαρισήσητε τὸ μῖσος τῶν ἀλλοτρίων, χωρὶς να ἀδικηθῆτε ἑσεῖς παντελῶς· δίκαιον δὲ ἔ ἄξιον τῆς ὑπολήψεώς σας, να μᾶς λυπηθῆτε, ἔ να μεταβάλητε τὴν καρδίαν σας εἰς ἔλεον δίκαιον, ἔ να μὴ σοχάζησθε μόνον, ποίαν παιδείαν σκληροτέραν να ἐπιφέρητε κατ' ἡμῶν, ἀλλ' ἔτι πρέκει να σοχασθῆτε, ἔ ποῖοι ἐσμὲν ἡμεῖς, οἵτινες θέλομεν τὴν δοκιμάση· ἔ πρὸς τέτοις σοχασθῆτε τῆς τύχης τὸ εὐμετάπτωτον· καθότι εἶναι ἄδηλον

I 2

εἰς

Χάνουσι πράγματα συνήθως παρέχῃ, τὸν κύριον νῦν ἀναλεγομένοις τῆ λόγῃ· (ὄρα ἔ ξυγ. δ. β. κέ.) ποτέρως γὰρ διερμηνευτέον τὸ τι τὸ χωρίον, διττὴν ἔννοιαν ἡμῖν παριστάν, οἷον τὴν μὲν, ἔτω· φείσασθαι χερῆ, μὴ ᾧν πεισόμεθα (ὑμᾶς λόγῳ) μόνον δεινότητα κατανοῶντας, ἀλλὰ ἔ οἷοί τε ἂν ὄντες (εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος) πάθοιμεν· τὴν δ' αὖ ἔτω· μὴ ᾧν πεισόμεθα (κακῶν παρ' ὑμῶν) σκληρότητα κατανοῶντας (ἐφευρίσκει τυχόν) ἀλλὰ ἔ οἷοί τε ἔ τλ. τὸ γὰρ πεισόμεθα ἔ τῆ Πάσχειν ῥήματος μέλλων ἐς, ἔ τῆ Πείθειν ὡσαύτως· ἔοικεν ἀλλ' ἐν τὸ δεύτερον προσφύεσθαι τῆ ἔννοια· οἷον, μὴ μόνον ἀπλῶς κατανοεῖτε, τι ἂν πάθοιμεν παρ' ὑμῶν δεινόν, ἀλλ' ἔτι ἔ οἷοί τε ὄντες ἂν πάθοιμεν· (14) ἔ ὡς ἀσάθμητον τὸ τῆς συμφορᾶς] κατανοῶντας ἔτι ἔ ὡς ἀβέβαιος τῆς τύχης ἢ μεταβολῆ, εἰς

ἡ ξυμφορᾶς, ὅτινί ποτ' ἂν καὶ ἀναξίως ξυμπέσοι. ἡμεῖς τε, ὡς
 ἡ πρέπον ἡμῖν, καὶ ὡς ἡ χρεῖα προάγει, αἰτέμεθα ὑμᾶς, θεὸς
 ἡ τὸς ἡμοβωμίς καὶ κοινὸς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβοῶμενοι, πείσσαι
 ἡ τὰδε, προφερόμενοι ὄρκους ἔς οἱ πατέρες ὑμῶν ὤμοσαν, μὴ
 ἡ ἀμνημονεῖν. ἰκέται γιγνώμεθα ὑμῶν τῶν πατρῶων τάφων, 5
 ἡ καὶ ἐπικαλέμεθα τὸς κεκμηῶτας, μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θεβαίοις,
 ἡ μηδὲ τοῖς ἐχθίσι φιλτατοὶ ὄντες παραδοθῆναι. ἡμέρας τε
 ἡ ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης, ἣ τὰ λαμπρότατα μετ' αὐτῶν
 ἡ πράξαντες, νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν.
 ἡ ὅπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε καὶ χαλεπώτατον τοῖς ὡδε ἔχουσι, 10
 ἡ λόγῳ τελευτᾶν, διότι καὶ τῷ βίῃ ὁ κίνδυνος ἐγγύς μετ' αὐτῷ,
 ἡ πάνσοφοι, λέγομεν ἤδη ὅτι ὑπὸ Θεβαίοις παρέδομεν τὴν πό-
 ἡ λιν, (εἰλόμεθα γὰρ ἂν πρόγε τῶν αἰσχίστῳ ἐλέθρῳ,
 ἡ λιμῶν τελευτῆσαι) ὑμῖν δὲ πισεύσαντες προσήλθομεν. καὶ δί-
 ἡ καιον, εἰμὴ πείθομεν, ἐς τὰ αὐτὰ κατασῆσαντας, τὸν ξυντυ- 15
 ἡ χόντα κίνδυνον εἶσαι ἡμᾶς αὐτὸς ἐλεύθαι· ἐπισκήπτομέν τε
 ἡ ἅμα μὴ Πλαταιῆς ὄντες, οἱ προθυμότατοι περὶ τῶν Ἑλλη-
 ἡ νας γενόμενοι, Θεβαίοις τοῖς ἡμῖν ἐχθίσι, ἐκ τῶν ὑμε-
 ἡ τέ-

εἰς τῖνα ἄρα ἐπελεύσοιτο αὐριον, ἢ ποίας ξυμφορᾶς αὐτῷ γενήσε-
 ται αἴτιος, ἢ ἀναξίως πολλάκις, ἐφ' οἷς δηλονότι ἐδένα ἠδίκησεν,
 πολλὰς δ' εὖ ἐποίησεν (2) αἰτέμεθα ὑμᾶς] ἡμεῖς δ' ἐπιβοῶμενοι
 τὸς θεὸς, αἰτέμεθα παρ' αὐτῶν πείσσαι ὑμᾶς ταῦτα· (5) μὴ ἀμνη-
 μονεῖν] τῶν ὄρκων δηλονότι ἢ τῆς ἀρετῆς ἡμῶν· (6) ἐπικαλέμεθα τὸς
 κεκμηῶτας] τὸς κεκμηκότας, ἀπελθόντας, τεθνεῶτας· φυλάττει
 δὲ τὸ ὠμέγα εἰς τὰς πλαγίας λόγῳ τῶν πασχόντων συγκοπὴν
 κατὰ τὸ Ἑσῶτας· Γεγώτας, Τεθνεῶτας· ἐπικαλέμεθα,
 φησι, τὸς νεκρὸς μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θεβαίοις τοῖς ἐκείνων ἐχθίσι,
 ἐφ' οἷς ἐμῆδισαν, φιλτατοὶ δ' αὐτοῖς ἡμεῖς ὄντες ἐφ' οἷς προθύμως
 ξυνηγατεύσαμεν· (10) ὅπερ δ' ἀναγκαῖον] καὶ δὴ τῷ λόγῳ πάνσοφοι
 (ὅπερ ἐστὶν ἀναγκαῖον, ἅμα δὲ καὶ θλιβερώτατον τοῖς ἔτιωσ ὡσπερ
 ἡ-

εἰς πόσον καὶ πόσον κατὰ καιρὸς, καὶ ἀναξίως πολλάκις προσπίπτουσιν αἰ
 δυσυχίαι· ἡμεῖς δὲ κατὰ τὸ νῦν καθῆκον ἡμῖν, ἀναγκαζόμε-
 νοι ἐν ταύτῳ καὶ ἀπὸ τὰς περιστάσεις, ἐπικαλούμεθα τὴν θεὸν
 τὴν εἰς τὴν αὐτὴν βωμὸν ὑφ' ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων λατρευο-
 μένης, καὶ τὴν παρακαλοῦμεν νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν καρδίαν σας
 συμπάθειαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀναφέροντες εἰς τὴν μνήμην σας τὴν ὁρ-
 κὴν, τὴν ὁποίαν οἱ πατέρες σας ὤμοσαν, προσπίπτομεν ἰκέται εἰς
 τὴν τάφον αὐτῶν, ἐπικαλούμενοι τὴν ἐν αὐτοῖς ἐνταφισθέντας
 νεκρὸν, νὰ μὴν ὑποπέσωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Θηβαίων, μήτε
 νὰ παραδοθῶμεν εἰς τὴν πλέον θανασίμην ἐχθρῶν των, ἡμεῖς λέ-
 γω, οἱ ὁποῖοι ἐφυλάττομεν μετ' αὐτῶν τῶν πατέρων σας πρὸς
 ἀλλήλους τὸν πλέον σφικτὸν σύνδεσμον τῆς φιλίας· σὰς ἀναμνη-
 σκόμεν ἔτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐδείξαμεν μετ' αὐτῶν τὴν
 λαμπροτάτην ἐκείνην νίκην κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ σή-
 μερον ὅμως τρέχομεν τὸν τελευταῖον κίνδυνον τῆς ζωῆς· καὶ διὰ
 νὰ δώσωμεν τέλος τῷ λόγῳ (ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη εἰς τὴν πάσ-
 χοντας ἔγω, καὶ ἀνάγκη χαλεπωτάτη νὰ παύσῃ τὸ λέγειν,
 καθότι ἔπεται μετ' αὐτῶν καὶ τὸ τέλος σχεδὸν τῆς ζωῆς.) λέ-
 γομεν ἤδη, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐπαραδόσαμεν εἰς τὴν Θηβαίαν τὴν
 πόλιν μας· ἐπειδὴ ἐπροτιμήσαμεν κάλλιον νὰ ἀποθάνωμεν ἐν-
 δον μὲ τὸν ἐκ τῆς κείνης αἰσχρότατον θάνατον, ἀλλὰ κατεφύ-
 γομεν πρὸς σὰς μετ' ἐμπιστοσύνης· χρεωσεῖτε λοιπὸν ἂν δὲν
 εἰσακροθῶμεν, νὰ μᾶς ἀποκαταστήσῃτε πάλιν εἰς τὴν πόλιν
 ἡμῶν· καὶ ἔγω νὰ ἐκλέξωμεν ἐκεῖνον τὸν θάνατον, εἰς τὸν ὁ-
 ποῖον θέλει μᾶς βιάσῃ ἡ τελευταία ἀνάγκη· προσέτι σὰς ἐ-
 πιροκίζομεν, ὡς ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ἡμεῖς ἐκεῖνοί οἱ Πλα-
 ταιεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐδείξαμεν τόσον ζῆλον περὶ τῆς Ἑλλάδος, νὰ
 μὴ μᾶς παραδώσῃτε εἰς τὴν πλέον θανασίμην ἐχθρῶν μας ἀπὸ

τὰς
 ἡμεῖς νῦν, δυσυχῆσι, λόγῳ τελευτῶν· χαλεπωτάτου γὰρ, εἴηγε με-
 τὰ τῷ λόγῳ καὶ τῷ βίῳ τὸ τέλος ἀκολουθήσει) λέγομεν.

ἡτέρων χειρῶν, καὶ τῆς ὑμετέρας πίσεως, ἰκέται ὄντες, ὧ Λακ-
 αιδαιμόνιοι, παραδοθῆναι γενέσθαι τε σωτήρας ἡμῶν, καὶ
 ἡμῶν, τὰς ἄλλας Ἑλληνας ἐλευθερῆντας, ἡμᾶς διολέσαι,

ξ. Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον. οἱ δὲ Θηβαῖοι, δει-
 σάντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι τί ἐνδῶσι, 5
 παρελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βέλευθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ
 ἐκείνοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν μακρότερος λόγος ἐδόθη
 τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ' ἐκέλευσαν, ἔλε-
 γον τοιάδε.

ξά. ἡ ΤΟΥΤΣ μὲν λόγους ἐκ ἂν ἠτήσάμεθα εἰπεῖν, εἰ καὶ αὐ- 10
 τοὶ βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο, καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς τρα-
 πόμενοι, κατηγορίαν ἐποιήσαντο, καὶ περὶ αὐτῶν, ἔξω τῶν πρα-
 κειμένων καὶ ἅμα ἔδὲ αἰτισαμένων πολλὴν τὴν ἀπολογία, καὶ
 ἔπαινον, ὧν ἑδεῖς ἐπέμψατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ, ἀντιπεῖν 15
 δεῖ, τῶν δὲ, ἔλεγχον ποιήσασθαι. ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτὰς
 κακία ὠφελῆ, μήτε ἡ τῶν δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμ-
 φοτέρων ἀκέσαντες, κρίνητε. ἡμεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι ἐγε-
 νόμεθα τοπρῶτον, ὅτι ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν ὕψερων
 τῆς ἄλλης Βοιωτίας, καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς, ἃ ξυμ-
 ἡμίκα

(5) Πρὸς τὸν λόγον] ποτέρω ἀποδώμεν τὸ κροθετικόν, πρὸς
 τὸ Δείσαντες; ἢ πρὸς τὸ Ἐνδῶσι; πρὸς ὁπότερον βέλει ἀμ-
 φοτέροις γὰρ ἐφαρμόζει τὰ τῆς ἐννοίας· (8) ὡς δὲ ἐκέλευσαν] οἱ
 Λακεδαιμόνιοι.

(11) Τὸ ἐρωτηθὲν] εἰ ἀπεκρίναντο πρὸς τὸ ἐρώτημα ναί, ἢ ἔ-
 ἀποκρίνομαι γὰρ ταῦτα, φαιμέν, καὶ πρὸς ταῦτα, τὸ μὲν ὡς ἀπὸ
 τῆ ἀποκρινομένης, τὸ δὲ ὡς πρὸς ἃ ἐρωτήθη ἀποκρίνασθαι· τὸ γὰρ
 ἐρωτηθὲν ἐνταῦθα, ὡς ἀπὸ τῆ ἀποκρινομένης ἐστίν, ὡς περιεκτικὸν
 τῆ ναί, ἢ τῆ ἢ· καὶ διὰ τῆτο συντέτακται ἐπιβατικῶς· (13) καὶ ἅμα
 ἐδ' αἰτησαμένων] ἡμῶν δηλονότι ἀπολογία· νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ,
 (πρὸς ἃ ἡμῶν κατηγορήκασι μηδισμόν) ἀντιπεῖν χρῆ· (14) τῶν δὲ]
 τῶν

τὰς χεῖρας ἄσας, εἰς τὰς ὁποῖας ἐνεπίσεύθημεν, καὶ ἐγενόμεθα καὶ ἰκέται, ἀλλὰ νὰ προθυμοποιηθῆτε διὰ τὴν σωτηρίαν μας, καὶ νὰ μὴ διαφθεῖρητε μόνες ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἐλευθερεῖτε πάντας τὰς ἄλλας Ἑλληνας.

ξ'. Τοιαῦτα μὲν εἶπον οἱ Πλαταιεῖς· οἱ δὲ Θηβαῖοι φοβηθέντες μὲν πως ἐνδῶσασιν οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τι εἰς τὰς λόγους αὐτῶν, παραστάντες ἐζήτησαν ἄδειαν καὶ αὐτοὶ νὰ ὁμιλήσωσιν· ἐπειδὴ ὠμίλησαν καὶ ἐκεῖνοι παρὰ γνώμην διεξοδικώτερα ἀπὸ τὴν ἀπόκρισιν, τὴν ὁποίαν ἀπαιτῆσε τὸ σύντομον ἐκεῖνο ἐρώτημα· ἐπιτρεψάντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, εἶπον καὶ αὐτοὶ ταῦτα.

ξά'. Ἡμεῖς μὲν δὲν ἠθέλαμεν ζητήσῃ νὰ ὁμιλήσωμεν, ἀλλὰ καὶ οἱ Πλαταιεῖς ἀπεκρίναντο μὲ βραχυλογίαν εἰς τὸ προβληθὲν αὐτοῖς ἐπερώτημα, καὶ δὲν ἐτρέποντο καθ' ἡμῶν εἰς κατηγορίαν ἀπολογέμενοι περὶ ἑαυτῶν, καὶ ἐπαινέμενοι ἐν ταύτῃ ἔξω τῆ παρόντος σκοπῆ εἰς πράγματα, τὰ ὅποια μῆτε εἰς τὴν μνήμην μας ἐπέρασαν εἰς τὸ νὰ μεμφθῶμεν, μῆτε ἀπολογίαν τινὰ περὶ αὐτῶν ἐζητήσαμεν· νῦν δ' ὅμως βιαζόμεθα πρὸς μὲν τὰς καθ' ἡμῶν κατηγορίας αὐτῶν, νὰ ἀπολογηθῶμεν εἰς δὲ τὰς ἰδίους ἐπαίνας, νὰ τὰς ἐλέγξωμεν ψευδομένους, διὰ νὰ μὴν ἐλπίσωσι παντελῶς ἕδεμίαν ὠφέλειαν, μῆτε διὰ τὴν ἐξήγησιν τῆς κακίας μας, μῆτε διὰ τὴν ἀποδείξιν τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς· ἀλλὰ νὰ κρίνητε ἀπλῶς τὸ δίκαιον περὶ ἀμφοτέρων, ἀφ' ἧ ἀκέρσητε τὴν ἀλήθειαν· ὡς τόσον ἡ πρώτη ἐκείνη καὶ παλαιὰ αἰτία τῆς πρὸς ἀλλήλους ἐχθρας ἐσάθη αὐτή· Ἀφ' ἧ ἐκτίσαμεν ἡμεῖς τὴν Πλάταιαν ὕψερρον ἀπὸ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Βοιωτίας, καὶ ἄλλα τινὰ χωρία, τὰ ὅποια ἐκυριεύσα-

μεν

τῶν δὲ ἐπαίνων, ἧς καθ' ἑαυτῶν ἐποίησαντο μὴ μηδίσει μόνοι τῶν Βοιωτῶν, ἐλεγχοῦν ποιήσασθαι, ἐξελέγξαι αὐτὰς δηλονότι ψευδομένους καὶ ταῦτα· (15) ἵνα μῆτε ἡ ἡμετέρα αὐτῆς κακία] ἵνα μὴ ἐνδῶτε αὐτῆς πισθόντες τοῖς λόγοις, μὴδ' ἐφ' οἷς πολλὰ ἀεὶ ἀνα-

δρι-

ἡμίκτης ἀνθρώπους ἐξελάσαντες ἔσχομεν, ἐκ ἡξίαν ἔτοι,
 ὡς περ ἐτάχθη τοπρῶτον, ἡγεμονεύεσθαι ὑμῶν, ἔξω δὲ
 τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ
 προσηναγκάζοντο, προσεχώρησαν πρὸς Ἀθηναίους, καὶ μετ'
 αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἐβλαπτον, ἀνδ' ὧν καὶ ἀντέπασχον. 5

ξβ'. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ Βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,
 φασὶ μόνοι Βοιωτῶν ἐ Μηδίσαι, καὶ τέτρω μάλισα αὐτοὶ τε
 ἀγάλλονται, καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ Μηδίσαι μὲν
 αὐτὲς ἐφάμεν, διότι ἐδ' Ἀθηναίους· τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ
 ἕξερων Ἀθηναίων ἰόντων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, μόνους αὐτῶν Βοιω- 10
 τῶν Ἀττικίσαι. καίτοι σκέψασθε ἐν οἴῳ εἶδει ἑκάτεροι
 μῶν τέτο ἔπραξαν. ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε ἐτύγ-
 χανεν ἔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον πολιτεύεσα, ἔτε
 κατὰ δημοκρατίαν. ὅπερ δὲ ἐσι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονε-
 σάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτῳ δὲ τυράννῃ, δυναξείᾳ ὀλί- 15
 γων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα. καὶ ἔτοι ἰδίας δυνάμεις
 ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τῷ Μήδῃ κρατή-
 σεις, κατέχοντες ἰσχυρὸν τὸ πλῆθος, ἐπηγάγοντο αὐτόν.

καὶ

δριαν ἐν τοῖς Μηδικοῖς κατεῖπον ἡμῶν, μὴ δὲ πρὸς τὴν δόξαν αὐ-
 τῶν, ἣς φασὶ τυχεῖν μὴ μηδίσαντες μόνοι τῶν Βοιωτῶν, ἀπατη-
 θέντες αὐτὲς ὠφελήσητε, ἀλλὰ τὰληθὲς ἀκέραιες, τὸ δίκαιον
 κρίνητε περὶ ἀμφοτέρων· (3) παραβαίνοντες τὰ πάτρια· πατριον δ'
 ἦν Θηβαίους Βοιωταρχεῖντας εἶναι, οἷς μὴ πειθόμενοι οἱ Πλαταιεῖς,
 ὡς δ' ὑπ' αὐτῶν ἡγεμονεύεσθαι, καὶ διὰ τέτο προσβιασθέντες, προσε-
 χώρησαν Ἀθηναίοις.

(·) Καὶ τέτρω] ἐπὶ τέτρω τῷ μὴ μηδίσαι· (9) διότι ἐδ' Ἀθη-
 ναίους] ἐ γὰρ, φησὶ, ἐνεκα τῶν Ἑλλήνων, ὡς αὐτοὶ λέγουσιν, ἐκ
 ἐμῆδισαν· ἀλλ' ἵνα μὴ τοῖς φιλοτάτοις αὐτῶν Ἀθηναίοις ἐναντία
 γινῶσι, μὴ μηδίσασι κακείνοις· (9) τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ· τῷ αὐ-

τῷ

μεν ἡμεῖς ἀποδιώξαντες τὲς ἐκεῖσε παρευρεθέντας ἀπὸ διαφόρων ἔθνων μεμιγμένους ἀνθρώπους, οἱ Πλαταιεῖς μόνοι δὲν ἐδέχοντο νὰ ὑποτάσσωνται εἰς ἡμᾶς, καθὼς διετάχθη εἰς αὐτὲς ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ μόνοι ἐξ ἀπάντων τῶν Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια ἔθιμα, καὶ διὰ τῆτο βιαζόμενοι παρ' ἡμῶν νὰ μᾶς γνωρίσωσιν ἡγεμόνας, κατέφυγον εἰς τὲς Ἀθηναίους, μετὰ τῶν ὁποίων μᾶς ἐβλάπτον εἰς πολλὰ, καὶ ἡμεῖς πάλιν ἀντεβλάπτομεν αὐτὲς ἀμοιβαίως.

ξβ. Εἰς δὲ τὴν ἔφοδον τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος λέγουσιν, ἴτι μόνοι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης Βοιωτῆς δὲν ἐνώθησαν μὲ τὸν Βάρβαρον, διὰ τὸ ὅποιον καυχῶνται καὶ περισσότερον, καὶ ἡμᾶς λαιδορῶσιν· ἡμεῖς ὅμως δὲν λέγομεν νὰ ἐφρόνησαν τὰ τῶν Μήδων· ἐπειδὴ μήτε οἱ Ἀθηναῖοι οἱ αὐτῶν φίλτατοι δὲν τὸ ἔκαμαν· λέγομεν ὅμως τῆτο, ὅτι αὐτοὶ μόνοι ἀπὸ τῆς Βοιωτῆς ἐφρόνησαν τὰ τῶν Ἀθηναίων· οἱ ὅποιοι ἐκινήθησαν ὕψερον κατὰ τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὸν ὅποιον ἔτρεφε καὶ ὁ Βάρβαρος πρότερον· σοχασθῆτε ἔτι καὶ μὲ ποίας περιστάσεις καὶ τρόπους ἐκινήθημεν εἰς τοιαύτην παρανομίαν ἀμφοτέροι· ἡμεῖς εἰς ἐκείνης τῆς χρόνης μήτε ἀριστοκρατικῶς ἐπολιτευόμεθα ὑπὸ νόμους, μήτε πάλιν κατὰ δημοκρατίαν, ἀλλ' ὁ-

τῶ, φησὶ, σκοπῶ ἐπήεσαν τοῖς Ἑλλησιν ὕψερον Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ οἱ Βάρβαροι πρότερον· ἀμφοτέροι δηλονότι ἐπὶ τῆ τῶν Ἑλλήνων δευταία (11) ἐν οἴῳ εἶδει] σκέψασθε, ὅπως, καὶ ὅθεν βιασθέντες ἑκάτεροι, ἡμεῖς μὲν ἐμηδίσσαμεν, αὐτοὶ δὲ ἠττίκισαν· (13) ἰσόνομον] προσδιορίζει τῆτω τὴν ὀλιγαρχίαν· εἶγε ἢ πόλις κατ' ὀλιγαρχίαν μὲν ἐτύγχανε πολιτεύεσα, εἰμὴν δὲ καὶ ἰσονόμως, ἀλλὰ κατὰ δυναστείαν μᾶλλον τῶν δυνατῶν, ἔτως ὡς ἐδόκει αὐτοῖς διοικεῦνται· (14) ὅπερ δὲ] πρῶτον ὕψερόν ἐστι τῆτο· ἀλλὰ δυναστείαν, φησὶν, ὀλίγων, . . . ὅπερ ἐστὶν νόμοις . . . (16) ἰδίας δυνάμεις] ἐλπίσαντες μὲν, εἰ κρατήσκειν τῆς

ἢ ἡ ξύμπασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ ἔσα ἑαυτῆς τῆτ' ἔ-
 πραξεν, ἔδ' ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι, ἂν μὴ μετὰ νόμων ἡμαρ-
 τεν. ἐπειδὴ γὰρ ὅ, τε Μῆδος ἀπῆλθε, καὶ τὲς νόμους ἔλα-
 βε, σκέψασθαι χρὴ, Ἀθηναίων ὕπερον ἐπιόντων, τὴν τε
 ἄλλην Ἑλλάδα καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν πειρωμένων ὑφ' 5
 αὐτοῖς ποιείσθαι, κατὰ γὰρ ἡδὴ ἔχόντων αὐτῆς τὰ
 πολλὰ, εἰ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ, καὶ νικήσαντες αὐτὲς,
 ἠλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν, καὶ τὲς ἄλλας νῦν προθύ-
 μως ξυνελευθεροῦμεν, ἵππους τε παρέχοντες, καὶ παρασ-
 κευὴν ὅσῃν οὐκ ἄλλοι τῶν συμμάχων. καὶ τὰ μὲν ἔς τὸν Μη- 10
 δισμόν τοσαῦτα ἀπολογέμεθα.

ξγ'. Ὡς δὲ ὑμεῖς μᾶλλον τε ἠδικήκατε τὲς Ἑλληνας,
 καὶ ἀξιώτεροι ἔσε πάσης ζημίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν.
 ἐγένευσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ, ὡς φατέ, Ἀθηναίων
 σύμμαχοι καὶ πολῖται. ἐκὲν χρὴν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς 15
 ἐπάγεσθαι αὐτὲς, καὶ μὴ ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις,
 ὑπάρχοντε ὑμῖν, εἴτι καὶ ἄκοντες προσήγεθε ὑπ' Ἀθηναίων,
 τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε ἐπὶ τῷ Μῆδω συμμαχίας

ξγε.

τῆς Ἑλλάδος ὁ Μῆδος, γενήσεσθαι παρ' αὐτῷ δυνατώτεροι, τὸ δι-
 πλήθος ἀγόμενον ἔχοντες τῇ δυνάμει προσεχώρησαν τῷ Μῆδω. (1)
 ἡδὲ ξύμπασα πόλις] τὸ δὲ πλήθος τῶν πολιτῶν μὴ ἔχοντες νό-
 μους, μηδ' ἐξουσίαν ἑαυτῶν, ἀλλ' ἀγόμενοι ὑπὸ τῶν δυνατῶν συνε-
 μηδισαν. ὅθεν ἐκ αὐτοῦ ὀνειδίζονται ἐπὶ τῷ μηδισμῷ, ὃν ἐδέ-
 ξαντο μὴ ὑπὸ νόμους ὄντες. (6) κατὰ γὰρ ἡδὴ ἔχόντων αὐτῆς
 (τῆς Βοιωτίας) τὰ πολλὰ. ὄρα. ξυγ. α'. δ. ριγ'. (7) εἰμαχόμενοι
 ἐν Κορωνείᾳ] ὄρα αὐτόθι. ξυγ. α'. δ. ριγ'. (9) ἵππους τε παρέχου-
 τες] ὄρα ἐν τῇ β' ξυγ. δ. δ'. καὶ κβ'. ὄρα τὸ μαχηθῆναι ὑπὸ τῶν
 (15) Καὶ πολῖται] εἶπον γὰρ ῥηθῆσάντες οἱ Πλαταιεῖς, ὅτι δι-
 Ἀθηναίους ἢ πολιτείας μετέλαβον. ὄρα. δ. νδ'. (15) τὰ πρὸς ἡμᾶς]
 ὠφείλετε ἐν καθ' ἡμῶν ἐπάγειν ἐκείνους, καθὼς καὶ ἐτέρων, τῶν
 Αἰγυπτῶν δηλονότι καὶ ἄλλων, ξυστρατεύειν ἐκείνοις. (17) ὑπάρχοντε

ὀλίγοι τινὲς οἱ πλέον φιλότιμοι διοικῆσαν τὴν πόλιν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐναντιώτατον καὶ εἰς τὰς νόμους αὐτῆς, καὶ εἰς κάθε φρενίμον ἄνθρωπον, καὶ σχεδὸν αὐτόχρημα τυραννία· αὐτοὶ λοιπὸν οἱ δυνάσαι μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ αὐξήσωσιν ἔτι τὴν δυναστείαντων, ἂν κირιεύσωσι τέλος πάντων οἱ Πέρσαι, καὶ κατακρατῆντες τὸν λαὸν μὲ τὴν βίαν, ἔφερον εἰς τὴν πόλιν τῆς Πέρσας· οἱ ἄλλοι ὅμως πολῖται συνεπέισθησαν ἀκυσίως εἰς τῆτο, μὴ ἔχοντες δύναμιν εἰς ἀνδίασιν, καὶ διὰ τῆτο δὲν τοῖς πρέπει νὰ ὀνειδίζωνται διὰ τὰ κακῶς πεπραγμένα, ἐν ᾧ δὲν εἶχον τῶν νόμων τὴν κυριότητα· μετὰ δὲ τὴν φυγὴν τῶν Περσῶν, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ἡμῶν ἔλαβε πάλιν τὰς νόμους τῆς, καὶ αἱ Ἀθηναῖοι ἐκινήθησαν μετὰ ταῦτα κατὰ τῆς Ἑλλάδος μὲ σκοπὸν νὰ τὴν ὑποτάξωσιν, ὁμοίως καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των, ἐν ᾧ μάλιστα τὰ περισσότερα μέρη αὐτῆς ἐσασίαζον ἤδη; σοχασθῆτε, πόσον ἡμεῖς ἀντέσημεν εἰς τὴν ὀρμὴν αὐτῶν, καὶ πολέμησαντες εἰς Κορώνειαν, καὶ νικήσαντες αὐτὰς, ἐλευθερώσαμεν πᾶσαν τὴν Βοιωτίαν, καὶ νῦν ἔτι συνελευθερῶμεν μετ' ἡμῶν καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, δίδοντες τόσον πολὺ ἵππικόν, καὶ τόσην ἄλλην ἐτοιμασίαν διὰ τὸν πόλεμον, ὅσον ἔδει τῶν ἄλλων συμμάχων· καὶ ταῦτα μὲν ἀπολογέμεθα περὶ ὧν κατηγορήθημεν ὡς μηδίσαντες.

ΞΥ'. Ὅτι δὲ σεῖς οἱ Πλαταιεῖς ἠδικήσατε τὰς Ἑλληνας περισσότερον, καὶ ἐνέχεσθε εἰς τὴν πλέον σκληροτέραν παιδείαν, τῆτο θέλομεν προσπαθήσῃ ἤδη νὰ ἀποδείξωμεν· ἐσεῖς λέγετε, ὅτι ἐγένεσθε σύμμαχοι καὶ συμπολίται τῶν Ἀθηναίων διὰ νὰ ἐπιφέρητε τὴν ἀμυνανκατ' ἡμῶν τῶν Θηβαίων· καλῶς ἔπρεπε λοιπὸν νὰ κινηθῆτε μετ' αὐτῶν μόνον κατ' ἡμῶν τῶν ἐχθρῶν σας, καὶ ὄχι νὰ συνεκρατεύητε μετ' αὐτῶν κατ' ἐτέρων· εἶδὲ βιάζόμενοι ὑπ' αὐτῶν, τὰς ἀκολυθῆσατε ἀκυσίως, ἔπρεπε νὰ ἐναγκαλισθῆτε τὴν συμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων τῆτων, ἢ

„γεγεννημένης, ἣν αὐτοὶ μάλισα προβάλλεσθε· ἰκανή γε ἦν
 „ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀποτρέπειν, καὶ τὸ μέγιστον, ἀδελῶς παρέ-
 „χειν βελεύεσθαι. ἀλλ' ἐκόντες καὶ ἐβιαζόμενοι ἔτι εἴλεθε
 „μᾶλλον τὰ τῶν Ἀθηναίων. καὶ λέγετε ὡς αἰσχρὸν ἦν προ-
 „δῆναι τὰς εὐεργέτας· πολὺ δέ γε αἰσχρὸν καὶ ἀδικώτερον 5
 „τὰς πάντας Ἑλληνας καταπροδῆναι, οἷς ξυνωμόσατε, ἢ
 „Ἀθηναίους μόνους· τὰς μὲν, καταδεδεμένους τὴν Ἑλλάδα,
 „τὰς δὲ, ἐλευθεροῦντας. καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀν-
 „ταπέδοτε, εἰδὲ αἰσχύνῃς ἀπηλλοτριωμένην. ὑμεῖς μὲν γὰρ
 „ἀδικήμενοι αὐτὰς, ὡς φασί, ἐπιγαγάθε, τοῖς δὲ ἀδικῶ- 10
 „σιν ἄλλοις ξυνεργοὶ κατέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας
 „μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν μᾶλλον, ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης
 „μὲν ὀφειληθείσας, εἰς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδόμενας.

ξδ'. „Δῆλον τε ἐποιήσατε, εἰδὲ τότε τῶν Ἑλλή-

„νων

ὑμῶν τῆς ξυμμαχίας] ἀδελφία ἐστὶ τῆτο ἀπόλυτος λόγος τῶν ἀπροσώ-
 πων οἶον, μετὸν ὑμῶν τῆς ξυμμαχίας ἔτι, ἀντὶ τῆς, ὑπαρχέσης ὑμῶν
 τῆς ξυμμαχίας· ὁ δὲ νῆς· εἰδέτι καὶ ἄκοντες, ὡς φασί, προσήγε-
 σθε ὑπὸ Ἀθηναίων κατὰ τῶν συμμάχων, ἐχεῖν προσχωρεῖν τοῖς
 Λακεδαιμονίοις, ὡς μετὸν ὑμῶν τῆς ἀπὸ τῶν Μήδων ἔτι πρὸς αὐ-
 τὰς γενομένης ξυμμαχίας, ἣν ἐν τῷ λόγῳ πολλάκις πρὸβέβαλετε· (6)
 οἷς ξυνωμόσατε] ξυμμαχίαν μεθ' ὅρκων ποιησάμενοι μὴ καταπρο-
 δῆναι ἀλλήλους· (8) καὶ ἐκ ἴσην τὴν χάριν] ἐχεῖν γὰρ, ὡς περ ὑμεῖς
 ἀδικήμενοι προσήγαθε Ἀθηναίους, ἔτω κακείοις ἀδικημένοις ὑπ'
 ἄλλων ἐπικερεῖν· τῆτο γὰρ ἀνταπόδοσις χάριτος ἴση· ἐμὴν δὲ
 ἴσσω ἐπ' ἄλλοις ἐπικερεῖν· τῆτο γὰρ εἰς ἀδίκημα τελεῖ, καὶ ἐκ ἀπὴλ-
 λακται τῆς αἰσχύνῃς· (11) τὰς ὁμοίας χάριτας] ὁμοία χάρις ἐν-
 ταῦθά ἐστι, τὸ ἐφ' οἷς εὐτίς πέπονθε, καὶ ὅπως, ἐπὶ τέτοις καὶ ἔτω
 τὴν χάριν τῷ εὐδεδρακότι ἀπομετρεῖν· οἶον, εἷς τις εὐπράττος
 πέπονθεν, ἐν ᾧ χρόνῳ ἠδίκητο παρά τινος, ἔτος ἀδικημένῳ τῷ
 εὐδεδρακότι ὀφείλει ἀντιμετεῖναι τὴν χάριν, ἐμὴν δ' ἀδικῶντι· αὐ-
 τη γὰρ ὁμοία χάρις καὶ ἀναγκαία, ἣν μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν· τὰς

ὅποια ἐσώζετο πρὸς ἀλλήλους σας ἔτι, ἔκτοτε ἀπὸ τῆς πολέμου τῶν Περσῶν γενομένη, τὴν ὅποιαν πολλάκις ἤδη καὶ ἀνεφέρετε· ἱκανὴ ἦτον αὕτη καὶ νὰ σας προφιλᾷξῃ ἀπὸ τὴν ἡμετέραν καταδρομὴν, καὶ μάλιστα νὰ σας ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸ νὰ πόλιτεύησθε ἀφόβως καὶ αὐτονόμως· ἀλλ' ἐσεῖς ἐπροτιμήσατε μᾶλλον τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀθηναίων αὐτοφελήτως καὶ ὄχι κατὰ ἀνάγκην· ἔπειτα λέγετε, ὅτι ἠσχύνθητε νὰ προδώσητε τὰς εὐεργέτας· ἀλλὰ πολὺ ἀναισχυντότερον ἦτον καὶ ἀδικώτερον μάλιστα νὰ προδώσητε πάντας τὰς Ἑλληνας, οἱ ὅποιοι ἤδη ἐλευθερώνουσι τὴν Ἑλλάδα, καὶ μὲ τὰς ὁποίας ἦτε συνδεδεμένοι εἰς ἔνορκον συμμαχίαν, παρὰ μόνον τὰς Ἀθηναίους, οἱ ὅποιοι ἀδικήτως προσπαθεῖσιν νὰ τὴν καταδελώσωσιν· ἀλλὰ καὶ ἡ εἰγνωμοσύνη, τὴν ὅποιαν ἐδείξατε πρὸς αὐτὰς συντροφευμένη ἔσα καὶ με ἀσχύνῃ, εἶναι πολλὰ κατωτέρα ἀπὸ τὴν εὐεργεσίαν, τὴν ὅποιαν ἐλάβετε παρ' αὐτῶν· ἐπειδὴ ὡς ἀδικέμενοι μὲν παρ' ἡμῶν, καθὼς λέγετε, ἐζητήσατε τὴν συμμαχίαν αὐτῶν· αὐτοὶ ὅμως, ἐν ᾧ ἀδικῆσαν ἄλλες, σας εἶχον συνεργῆς εἰς τὸ ἀδικον· καθότι ἀισχρὸν μάλιστα λέγεται, τὸ νὰ μὴν ἀποδώσῃ τις τὰς χάριτας εἰς τὰς φίλους εἰς περιστάσεις ἐμοίας, παρὰ ὅταν τὰς χρεωσῇ μὲν, ὡς δικαίως προεργετηθεῖς παρ' αὐτῶν, δὲν τὰς ἀποδίδῃ ὅμως εἰς βλάβην ἄλλων τινῶν ἀδύων.

ξδ'. Καὶ πρὸς τέτοις ἐδείξατε, ὅτι δὲν ἐνώθητε μὲ τὰς Πέρ-

δὲ μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθεῖσας (ὡς οἱ Πλαταιεῖς εἰ μετὰ δικαιοσύνης ἄρα εὐεργήτηνται παρὰ τῶν Ἀθηναίων, ἄττεδὴ ἀδικέμενοι ὑπὸ τῶν Θηβαίων, καὶ τῆτ' ἐστὶ χάρις ὀφειλομένη μετὰ δικαιοσύνης) εἰς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένης (ὡς οἱ αὐτοὶ Πλαταιεῖς ἐπὶ τῷ δελῶσαι τὰς Ἑλληνας· ὅ ἐστὶ χάρις ἀποδιδομένη εἰς ἀδικίαν) ἔκ ἀισχρὸν μὴ ἀντιδῆναι ταύτας.

(14) Δῆλον δὲ ἐποιήσατε] πόθεν δὲ δῆλον, ὡς ἐ τῶν Ἑλλήνων εὐεργετικῶν ἐμῆδισαν; ἢ ἐξ ὧν ἐπραξάν ὑσερον· εἰ γὰρ τῆς τῶν Ἑλλή-